

KO JE KO

Mileta Aćimović Ivkov (1966, Bogatić), diplomirao i magistrirao srpsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše poeziju, esejistiku i književnu kritiku. Objavio je zbirku poezije *Dno* (1995), za koju je dobio „Brankovu nagradu“ i zbirku književnokritičkih tekstova o savremenoj srpskoj poeziji *Svet i pesma* (2010). Dobitnik je nagrade „Milan Bogdanović“ za književnu kritiku. Radi kao glavni i odgovorni urednik „Književnog magazina“. Živi u Beogradu.

David Albahari (1948, Peć), prozni pisac, esejista i prevodilac. Objavio je knjige priča: *Porodično vreme* (1973), *Obične priče* (1978), *Opis smrti* (1982), *Fras u šupi* (1984), *Jednostavnost* (1988), *Pelerina* (1993), *Izabrane priče* (1994), *Neobične priče* (1999), *Drugi jezik* (2003), *Senke* (2007) i *Svake noći u drugom gradu* (2008); romane: *Sudija Dimitrijević* (1978), *Cink* (1988), *Kratka knjiga* (1993), *Snežni čovek* (1995), *Mamac* (1996), *Mrak* (1997), *Gec i Majer* (1998), *Svetski putnik* (2001), *Pijavice* (2005), *Ludvig* (2007), *Brat* (2008) i *Čerka* (2010); knjige eseja: *Prepisivanje sveta* (1997), *Teret* (2004) i *Dijaspora i druge stvari* (2008). Njegovi romani i pripovetke prevedeni su na više svetskih jezika, a dobitnik je Andrićeve nagrade, Nagrade „Fonda Branko Ćopić“, Nagrade „Stanislav Vinaver“, Ninove nagrade, Vitalove nagrade i dr. Od 1994. živi u Kalgariju, u Kanadi.

Svetlana Aleksić (1990, Bajina Bašta) završila je osnovno i srednje obrazovanje u svom rodnom gradu, a trenutno je student treće godine Odsjeka za slavistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu.

Ivan Antić (1981, Jagodina), objavio je knjigu kratkih priča *Tonus* (2009), koja je u prevedena i na poljski jezik. U britanskom časopisu *Flash fiction magazine* (2010), objavljena mu je jedna priča. Zastupljen je antologiji kulturno-propagandnog kompleta *Beton*, prevedenoj na albanski jezik – *Nga Beogradi, me dashuri – Tregimi i ri nga Serbia* (2011) i u zborniku *Od priče do priče* (2009). Priredio je antologiju savremene srpske kratke priče za poljsko čit-

talaštvo. Prevodi sa slovenačkog. Uređuje časopis studenata Filološkog fakulteta *Znak*.

Dragan Babić (1987, Karlovac), diplomirani student Odsjeka za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše kratke priče, prikaze i kritike. Dobitnik nagrada „Janoš Siveri“ i „Duško Trifunović“ u Novom Sadu i Prve nagrade u kategoriji kratke priče na XVII Svetosavskom književnom konkursu Narodne biblioteke „Njegoš“ iz Knjaževca. Uvršten je u zbornike kratkih priča „Najkraće priče 2009“ i „Najkraće priče 2010“ izdavačke kuće „Alma“ iz Beograda. Živi u Somboru.

Dragana Beleslijin (1975, Novi Sad), magistrirala je na Odsjeku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Kritičke i književnoistorijske tekstove objavljuje u periodici. Objavila je studiju *Sterijine parodije: iskušenje (post)modernog čitanja* (2009), kao i knjigu izabranih književnih kritika i eseja *Dan, kontekst, brzina vetra* (2010). Živi u Novom Sadu.

Nikolaj Berđajev (Николай Александрович Бердяев, 1874, Kijev – 1948, Pariz), ruski filozof. Započete studije nije dovršio zato što je 1898. uhapšen i proteran u Volgudu zbog učesća u radu socijalističkog udruženja. Godine 1903. došao je u Sankt Peterburg sa Bulgakovom, sa namerom da osnuju časopis „Pitanja života“. Uz pomoć Loskog to su i učinili. Berđajev je 1922. sa mnogim drugim umnim ljudima proteran iz zemlje, pa se prvo nastanio u Berlinu, a onda prešao u Prag. Od 1926. do 1939. živi u Parizu i uređuje religiozno-filozofski časopis „Put“. U Parizu intenzivno stvara i umire za svojim piscima stolom 24. marta 1948. godine. Napisao je čitav niz filozofskih dela kojima se, zbog svog dopadljivog i publicističkog stila, proslavio u celom filozofskom svijetu. Među njegova najvažnija dela spadaju: *Pod vidom večnosti* (1907), *Duhovna kriza inteligencije* (1910), *Filozofija slobode* (1911), *Duša Rusije* (1915), *Smisao stvaralaštva* (1916), *Nacionalizam i imperijalizam* (1917), *Nacionalizam i mesijanizam* (1917), *Kriza*

iskustva (1918), *Filozofija nejednakosti* (1923), *Miro-szerzercanije Dostojevskog* (1923), *Smisao istorije* (1923), *Novo srednjovekovlje* (1924), *Filozofija slobodnog duha; 2. knjiga* (1927), *Marksizam i religija* (1929), *O čovekovom pozvanju. Ogljed iz paradoksalne etike* (1931), *Hrišćanstvo i klasna borba* (1931), *Hrišćanstvo i aktivnost čoveka* (1933), *Sudbina čoveka u savremenom svetu* (1934), *Hrišćanstvo i antisemitizam. Religiozna sudbina jevrejstva* (1938), *O ropstvu i slobodi čovekovoju. Ogljed personalističke filozofije* (1939), *O čovekovom ropstvu i slobodi* (1940), *Ruska ideja* (1946), *Ogljed iz eshatološke metafizike* (1947), *Samospoznanja* (1948).

Arijana Božović (Beograd), diplomirala je na Odseku za anglistiku Filološkog fakulteta u Beogradu. Objavila je prevode proze Forda Medoksa Forda, Grejama Grina, Elija Vizela, Dž. M. Kucija, Penelopi Ficdžerald, Džona Banvila, Dženet Vinterson, Ijana Makjuana, zatim prevode poezije Vilijama Karlosa Vilijamsa, V. H. Odena, Adrijen Rič, V. G. Zebalda i Teda Hjuza. Dobila je nagradu „Miloš N. Đurić“ 2003. za prevod romana Ijana Makjuana *Iskupljenje* i nagradu „Mihajlo Đorđević“ 2007. godine za prevod Makjuenovog romana *Subota*. Živi u Beogradu.

Marjan Čakarević (1978), diplomirao je i završio master studije iz srpske i svetske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavljene knjige poezije: *Iseći* (1997) i *Paragraf* (1999). Piše i književnu kritiku i esejistiku. Objavljivao u domaćim i regionalnim časopisima. Živi u Beogradu.

Aleš Debeljak (1961, Ljubljana), pesnik, prevodilac i esejist. Završio je studije komparativne književnosti i filozofije, magistrirao i doktorirao sociologiju kulture u SAD, gde je više godina boravio kao predavač na Sirakuzi univerzitetu (Njujork). Sada predaje na Ljubljanskom Fakultetu za političke i društvene nauke. Objavio je sledeće knjige pesama: *Zamene, zamene (Zamenjave, zamenjave)*, 1983), *Imena smrti* (1985), *Rečnik tišine (Slovar tišine)*, 1987), *Minuti straha (Minuta straha)*, 1990), *Grad i dete (Mesto in otrok)*, 1996), *Nezavršene ode (Nedokončane hvalnice)*, 2000), *Pod gladinom (Pod gladino)*, 2004), *Krijumčari (Tihotapci)*, 2009). Iz oblasti esejistike objavio je: *Melaholične figure* (1988), *Postmoderna sfiga* (1989), *Tamno nebo Amerike* (1991), *Sumrak idola* (1994), *Forme religiozne imaginacije* (1995), *Individualizam i literarne metafore naroda* (1998), *Atlanski most: eseji o američkoj književnosti* (1998), *Na ruševinama mo-*

dernosti (1999), *Lanjski sneg: eseji o kulturi i tranziciji* (2002), *Evropa bez Evropijana* (2004), *Balkansko brvno* (2010) i druge. Takođe je priredio brojne knjige na slovenačkom i engleskom jeziku. Njegova dela su prevedena na više svetskih jezika. Dobitnik je brojnih nagrada kako na prostorima bivše Jugoslavije, tako i u Sloveniji i inostranstvu. Živi i radi na relaciji Ljubljana – SAD.

Lidija Dejvis (Lidia Davis, 1947), američka spisateljica i prevodilac sa francuskog. Trenutno predaje kreativno pisanje na univerzitetu Albanija (SUNNY). Između ostalih, objavila je knjige: *The Thirteenth Woman and Other Stories* (1976), *Sketches for a Life of Wassily* (1981), *Story and Other Stories* (1983), *Break It Down* (1986), *The End of the Story* (1995), *Almost No Memory* (1997), *Samuel Johnson is Indignant* (2002) i *Varieties of Disturbance* (2007).

Dorđe Despić (1968, Užice), magistrirao je na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde radi kao asistent na predmetu Teorija književnosti. Piše književnu kritiku i eseje. Objavljene knjige: *Aksiološki izazovi* (2000), *Spiralni tragovi – kritike i eseji o srpskom pesništvu* (2005), *Poreklo pesme* (2008) i *Preživeti u tekstu* (2011). Živi u Novom Sadu.

Ed Dorn (Edward Merton Dorn, 1929-1999), odrastao i školovao se u siromašnom ruralnom okrugu, a studirao na Blek Mauntinu, gde je upoznao Čarlsa Olsona i Roberta Kriija koji će bitno uticati na njegovu poeziju. 1965. zajedno sa fotografom Lirojem Lukasom posećuje indijanske rezervate, kada nastaje naručena knjiga *The Shoshoneans*. Njegovim magnus opusom smatra se *Gunslinger*, duga pesma koja se sastoji iz pet delova. Značajne zbirke poezije: *The Newly Fallen* (1961), *The Collected Poems: 1956-1974* (1975), *The Cosmology of Finding Your Spot* (1969), *Abhorrences* (1989). Pisao je prozu i eseje, prevodio je latinoameričku književnost, uređivao književne časopise, predavao kreativno pisanje na univerzitetima u Engleskoj i Koloradu. Jedan je od omiljenih pesnika Stivena Kinga. Umro je od raka pankreasa 1999. u Denveru (Kolorado).

Milan Đorđević (1954, Beograd), piše poeziju, prozu i eseje, prevodi sa engleskog i slovenačkog. Knjige pesama: *Sa obe strane kože* (1979), *Muva i druge pesme* (1986), *Mumija* (1990), *Čilibar i vrt* (1990), *Pustinja* (1995), *Čiste boje* (2002), *Crna pomorandža*

(2004), *Pjesme* (izbor, 2006), *Vatra u bašti* (izbor, 2007) i *Radosť* (2008). Knjige proze: *Glib i vedrina* (pod pseudonimom Milan Novkov, 1997), *Slepa ulica* (2002), *Majmun* (2006), *Ruševina* (2009). Knjiga tekstova i eseja: *Cveće i džungla* (2000). Dobitnik je više nagrada, između ostalih, Zmajeve, Disove i nagrade „Vasko Popa“. Živi u Beogradu.

Aleksandra Đurić (1984, Gornji Milanovac), završila je srpski jezik i književnost na Filološko-umetničkom fakultetu u Kragujevcu, a trenutno je na master studijama srpske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Na konkursu zrenjaninskog časopisa „Ulaznica“ 2007. godine dobila je drugu nagradu za esej „Dva bića poezije: Brod i Razjasnica Vojislava Karanovića“, a 2009. prvu nagradu na Disovom proleću za esej „Antinomičnost mogućih svetova kao slutnja lepote“.

Georgi Gospodinov (Георги Господинов, 1968, Jambol, Bugarska), bugarski pisac i dramaturg. Autor je i nekoliko nagrađenih zbirki poezije. Njegov *Prirodni roman* (1999) ima sedam izdanja u Bugarskoj i do sada je preveden na 17 stranih jezika u preko 25 zemalja u svetu. Zbirka priča *I druge priče* (2001) izlazi na francuskom, nemačkom, engleskom, češkom i italijanskom jeziku. Nominovana je za najprestižniju nagradu za knjigu priča „Frank O’Konor“. Jedna od priča izabrana je za antologiju „Best European Fiction 2010“, koja je izdata u SAD-u. Autor je dva pozorišna komada *D. J.* (2004) i *Apokalipsa dolazi u 6 uveče* koji su dobitnici nacionalnih i međunarodnih nagrada. Jedan je od sastavljača zbornika *Ja sam živeo socijalizam. 171 lična priča* (2006) i koautor je *Inventarne knjige socijalizma* (2006). Njegova najnovija knjiga je grafički roman *Večna muha* (2010, u saradnji sa umetnikom Nikolom Tormanovim).

David Grosman (1954, Jerusalim), jedan je od najznačajnijih savremenih svetskih pisaca i najvažniji savremeni izraelski autor. Poznat kao romansijer, pripovedač, esejista i dramski pisac, Grosman je i pisac lucidnih i provokativnih angažovanih tekstova i političke publicistike, najčešće posvećenih bliskoistočnim temama. Najvažnije knjige proze: *Osmeh jagnjeta*, *Intimna gramatika*, *Cikcak dečko*, *Vidi pod ljubav*, *Budi moj nož*, *Neko da pobegnem sa njim: Roman o neponovljivom gradu Jerusalimu*, *Njeno telo zna*, *Lavlji med*, *Do kraja zemlje*. Objavio je i nekoliko knjiga proze za decu i omladinu, od kojih je najpoznatiji kratki roman: *Duel u Jerusalimu*. Najvažnije

publicističke knjige: *Žuti vetar*, *Slušajući na žici: Razgovori sa Palestincima u Izraelu*, *Smrt kao način života*. Dela su mu prevedena na preko 25 svetskih jezika, a dobitnik je niza najprestižnijih međunarodnih nagrada za književnost, među kojima su *Vitez reda umetnosti i književnosti* (Francuska), *Valumbrosa* (Italija), *Prix Eliette Von Karajan* (Austrija), *Premio Grinzane* (Italija), *Premio Mondelo* (Italija), nagrada *Vittorio de Sica* (Italija), *Maršova nagrada za dečiju književnost u prevodu* (UK), nagrada *Juljinog kluba* (Italija), *Buxtehuder Bulle 2001* (Nemačka), nagrada *Sapir* (2001), *Premio per la Pace e l’Azione Umanitaria* 2006 (Rim/Italija), *Onorificenza della Stella Solidarita Italiana* 2007, nagrada *Ischia* – Međunarodna nagrada za žurnalistiku 2007, nagrada *EMET* 2007 (Izrael), Nagrada škole *Geschwister* 2008 (Nemačka), nagrada *Albatros* 2010 dodeljena od strane fondacije Ginter Gras. Dobitnik je prestižne *Nagrade za mir* Udruženja nemačkih knjižara u Frankfurtu 2010. Živi u Jerusalimu.

Božidar Jezernik (1951, Novo Mesto, Slovenija), slovenački etnolog i antropolog. Radi kao redovni profesor kulturne antropologije na Univerzitetu u Ljubljani. Njegova knjiga o izveštajima s putovanja po Balkanu objavljena je na slovenačkom pod naslovom *Dežela, kjer je vse narobe* (1998); njena proširena i redigovana verzija na engleskom objavljena je kao *Wild Europe* (2004), a prevedena je i na poljski, srpski, italijanski, turski i albanski jezik. Živi u Ljubljani.

Slobodan Jovanović (1937, Temerin), arhitekta, istraživač i praktičar – konzervator spomenika kulture. Bavi se prezentacijom i publikovanjem arhitekture u Vojvodini. Deset godina uređivao je časopis za arhitekturu „DaNS“ i bio predsednik Veća Tabakovićeve nagrade. Član je Akademije arhitekata Srbije. Živi u Novom Sadu.

Sanja Kojić Mladenov (1974, Pančevo), diplomirala je istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Kustoskinja je izložbi aktuelne umetnosti Muzeja savremene umetnosti Vojvodine u Novom Sadu i članica Asocijacije za vizuelnu umetnost i kulturu *Visart*, Novi Sad. Autorka, kustoskinja i selektorka mnogih projekata koji se tiču polja recentne umetničke prakse i novih medija, kao i promocije mladih umetnika, kustoskinja Paviljona Srbije, izložbe „Svetlost i tama simbola“ Raše Teodosijevića na 54. bijenalu u Veneciji. Piše likovnu kritiku

i objavljuje u katalozima izložbi, stručnim publikacijama i medijima. Živi u Novom Sadu.

Tanja Kragujević (1946, Senta), diplomirala je i magistrirala na Filološkom fakultetu u Beogradu, in grupi za Opštu književnost sa teorijom književnosti. Objavila je osamnaest knjiga poezije i sedam knjiga esejističkih i književno-kritičkih tekstova. Zastupljena je u više antologija savremene srpske poezije u zemlji i inostranstvu. Pesme su joj prevedene na engleski, nemački, španski, mađarski, holandski, bugarski, makedonski, slovenački, ruski, beloruski i esperanto. Više od petnaest godina bavila se izdavačkim radom. Dobitnica je značajnih domaćih priznanja. Živi u Zemunu.

Robert Krili (*Robert Creeley*, 1926, Arlington, Masačusets – 2005, Odesa, Teksas), njegovo rano detinjstvo je obeleženo nekom vrstom dvostrukog gubitka (gubitak oca i levog oka). Školovao se na Harvardu, Blek Mauntinu (gde je predavao i uređivao časopis posvećen poeziji) i u Nju Meksiku. Prve zbirke poezije objavljuje u Evropi. Značajno je njegovo povezivanje sa Čarlsom Olsonom i ostalim Blek Mauntin pesnicima, mada su od poetskih uticaja primetni V. K. Vilijams i E. Paund. Krili je negovao autentičan izraz: sažet, asketski sveden, ali izrazito slikovit. Glavna poetska sredstva su eliptičnost, poigravanje sa sintaksom i gramatikom, kratak slobodan stih. Krili je majstor implicitnog, prečutnog, nedorečenog, tek nagoveštenog u jeziku. Sa Olsonom je definisao novo poimanje forme, vođen idejom da je ona samo „produžetak sadržaja“. Krili neretko preokreće reči, secka ih, manipuliše ritmom, stihom, jezikom samim. Veliku pažnju posvećuje zvuku i rasporedu reči unutar stiha. Objavio je preko šezdeset knjiga poezije od kojih su najznačajnije *Le Fou* (1952), *If You* (1956), *A Form of Women* (1959), *Words* (1965), *The Finger* (1968), *1234567890* (1971), *For My Mother* (1973), *Echoes* (1982), *Mirrors* (1983), *Window* (1986), veliki broj uticajnih esaja, kao i prepsku sa Č. Olsonom, bio je nagrađivan i vrlo cenjen kao predavač. Umro je 2005. u Odesi (Teksas).

Viktorija Krombholc (1982, Novi Sad), magistrirala je na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde radi kao lektor. Objavila je studiju *Ples po žici: pol, rod i identitet u romanima Toni Morrison* (2010). Živi u Novom Sadu.

Deniz Levertov (*Denise Levertov*, 1923, Ilford, Velika Britanija – 1997, Sijetl, SAD), američka pesnikinja,

prozaistkinja i esejističarka, rođena u Engleskoj, u porodici ruskog jevrejina i Velšanke. Učestvovala je kao bolničarka u Drugom svetskom ratu, a nakon sklapanja braka sa američkim piscem Mičelom Gudmenom, 1948. godine se seli u SAD gde će provesti ostatak života. U SAD je završila slavistiku i nakon toga predavala na više univerziteta. Objavila je preko trideset knjiga poezije od kojih je prva, *Double Image* objavljena 1946. godine, dok je pesnikinja žive u Londonu. Neke od njenih značajnijih knjiga su *Here and Now* (1956), *The Jacob's Ladder* (1961), *To Stay Alive* (1971), *Life in the Forest* (1978) i *Oblique Prayers: New Poems* (1984). Bila je politički aktivna kao feministkinja i kao protivnica rata u Vijetnamu. Na njenu poeziju veliki uticaj je izvršilo delo Vilijama Karlosa Vilijamsa i pesnika *Blek Mauntin* koledža sa kojima je bila poetski bliska.

Ildiko Lovas (1967, Subotica), diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavila je prozne knjige *Mastionica* (1994), *Druga priča* (1995) i *Via del Corso* (2001), kao i romane *Naga u priči* (2000), *Izlaz na Jadran – Džems Bond u Bačkoj* (2005) i *Španska nevesta* (2007). Proza joj je prevedena na srpski, hrvatski, slovenački, italijanski, nemački i bugarski. Živi u Subotici.

Arijana Luburić Cvijanović (1977, Novi Sad), magistrirala je na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistentkinja na nekoliko predmeta iz engleske i američke književnosti. Objavila je studiju o elementima fantastike u prozi Salmana Ruždija pod nazivom *Ruždi i more priča* (2007). Živi u Novom Sadu.

Ivana Maksić (1984, Kragujevac), diplomirala je na Odseku za anglistiku (književni smer) na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se prevodilaštvom, esejistikom i naučnim radom iz oblasti engleske književnosti, kulture i jezika, kao i književnom kritikom. Prevode modernih američkih pesnika i pesnikinja objavljuje u književnoj periodici.

Radovan Beli Marković (1947, Čelije), školovao se u Čelijama, Lajkovcu, Lazarevcu i Beogradu. Radio je kao novinar valjevskog lista „Napred“ (1978-1994), politički funkcioner u Lajkovcu i upravnik lajkovačke Gradske biblioteke. Bio je član redakcija „Književne reči“ i „Književnih novina“. Objavio je knjige: *Palikuća i Tereza milosti puna* (1976), *Crni kolač* (1983), *Švapska kosa* (1989), *Godine raspleta* (1992),

Živčana Japija (1994), *Stare priče* (1996), *Setembrini u Kolubari* (1996), *Lajkovačka pruga* (1997), *Male priče* (1999), *Limunacija u Čelijama* (2000), *Poslednja ruža Kolubare* (2001), *Knez Miškin u Belom Valjevu* (2002), *Devet belih oblaka* (2003), *Orkestar na pedale* (2004), *Kavaleri staroga premera* (2006), *Čorava strana* (2007), *Kolubarska trilogija* (2008) i *Gospođa Olga* (2010) Zastupljen je u nekoliko antologija pripovedačke proze, objavljenih na srpskom, nemačkom, engleskom i makedonskom jeziku. Nagrade: „Ivo Andrić“, „Bran-ko Ćopić“, „Nolit“, „Bora Stanković“, „Biblios“, „Račan-ska povelja“, „Meša Selimović“, „Žak Konfino“, „Ste- van Sremac“ i dr. Živi i radi u Lajkovcu.

Nenad Milošević (1962, Zemun), objavio je šest knjiga pesama: *Pospanost* (1992), *Umanjenja* (1996), *Jureći u raj* (2000), *Mesta* (izbor iz poezije, 2004), *Pes-me sa Save i Dunava* (2005), *Time code* (2009). Objavio je i knjigu *Iz muzeja Šumava* (antologija novije srpske poezije 1988-2008, Zagreb, 2010). Bio je urednik za poeziju u listu „Književne novine“ od 1998. godine do 2001. godine, kao i stalni saradnik i jedan od urednika u časopisu za žensku književnost „Profemina“. Pisao je eseje i književnu kritiku u časopisima i magazinima kao i za Televiziju Beograd. Piše scenarije i režira dokumentarne sadržaje. Završio je Fakultet političkih nauka u Beogradu. Radi kao urednik u Redakciji za nauku i obrazovanje Te-levizije Beograd. Pojedinačne pesme prevedene su mu na nekoliko svetskih jezika. Takođe, zastupljen je u nekoliko antologija srpske poezije na stranim jezicima kao i u nekoliko domaćih antologija.

Hilda Morli (*Hilda (Auerbach) Morley*, 1916–1998), rođena je u Njujorku u porodici ruskih emigranata jevrejskog porekla (s očeve strane). Počela je da piše još kao devojčica, s devet godina je dostigla odre-đenu poetsku zrelost i dopisivala se s Jejtson. U svo-joj petnaestoj seli se u Palestinu, a potom u Engle-sku (London) gde se i školovala. Kasnije se vraća u SAD, udaje se za američkog slikara Judžina Morlija i povezuje se sa slikarima iz njujorške škole apstrak-tnog ekspresionizma (Polok, De Kuning, Rotko) što bitno utiče na njeno stvaralaštvo. Godine 1952. uda-je se za nemačkog kompozitora Stefana Volpea (*Stefan Wolpe*). Oboje su bili predavači na Blek Ma-untin koledžu. Iako je dugo predavala na tom ko-ledžu i povezala se s velikim brojem pesnika ove škole (Krili, Levertov), okarakterisala je atmosferu u Blek Mauntinu kao punu nenaklonosti prema žena-ma. Na njenu poeziju uticala je poetika kineske pe-

sniknje Vong Mej (*Wong May*), a poredena je i s Pa-undom i T. S. Eliotom. Izdala je pet knjiga poezije: *Blessings Outside Us* (1976), *To Hold in My Hand* (1983), *What Are Winds and What Are Waters* (1983), *Clou-dless at First* (1988), *Between the Rocks* (1992), *The Turning* (izdata posthumno, 1998). Prve tri zbirke sa-drže veliki broj pesama (i elegija) posvećenih pre-minulom suprugu Volpeu i njihovoj ljubavi.

Edna O'Brajen (*Edna O'Brien*, 1930, Taumgreni, Irska), irska spisateljica. Objavljena dela: *The Coun-try Girls* (1960), *Girl with Green Eyes* (1962), *Girls in Their Married Bliss* (1964), *August Is a Wicked Month* (1965), *Casualties of Peace* (1966), *The Love Object* (1968), *A Pagan Place* (1970), *Zee & Co.* (1971), *Night* (1972), *A Scandalous Woman and Other Stories* (1974), *Mother Ireland* (1976), *Johnny I Hardly Knew You* (1977), *Mrs Reinhardt and Other Stories* (1978), *Returning* (1982), *A Fanatic Heart* (1985), *The High Road* (1988), *On the Bone* (1989), *Lantern Slides* (1990), *Time and Tide* (1992), *House of Splendid Isolation* (1994), *Down by the River* (1996), *Wild Decembers* (1999), *In the Forest* (2002), *The Light of Evening* (2006), *Haunted* (2009), *Saints and Sinners* (2011).

Tim Parks (*Tim Parks*, 1954, Mančester, Velika Bri-tanija), britanski romanopisac i prevodilac. *Loving Roger* (1986), *Home Thoughts* (1987), *Family Planning* (1989), *Cara Massimina* (1990), *Goodness* (1991), *Shear* (1993), *Mimi's Ghost* (1995), *Europa* (1997), *Destiny* (1999), *Judge Savage* (2003), *Rapids* (2005), *Talking About It* (2005), *Cleaver* (2006), *Dreams of Rivers and Seas* (2008). U njegova neknjiževna dela ubrajaju se *An Italian Education* (1996), *Medici Money: Banking, metaphysics and art in fifteenth-century Florence* (2005) i najnoviji memoari *Teach Us to Sit Still* (2010). Živi u Veroni.

Radoslav Petković (1953, Beograd), diplomirao je na Filološkom fakultetu u Beogradu na grupi koja se tada zvala Grupa za jugoslovenske i opštu knji-ževnost. Objavio je: romane – *Put u Dvigrad* (1979, Nagrada „Miloš Crnjanski“); *Zapisi iz godine jagoda* (1983); *Senke na zidu* (1985); *Sudbina i komentari* (1993, nagrade: „Meša Selimović“, „Borbina nagra-da“ za najbolju knjigu godine, NIN-ova nagrada za najbolji roman godine, 2004. godine uvršten u deset najboljih romana nagrađenih NIN-ovom nagradom) i *Savršeno sećanje na smrt* (2008, nagrada „Bora Stan-ković“); knjige priča – *Izveštaj o kugi* (1989, „Andri-čeva nagrada“); *Čovek koji je živeo u snovima* (1998,

„Vitalova nagrada“ za knjigu godine); knjige eseji-
stičke proze – *Ogled o mački* (1995), *O Mikelandelu*
govoreći (2006) i *Vizantijski internet* (2007, nagrada
Ramonda Serbica za celokupno delo), te knjige kra-
ćih eseja *Upotreba vilenjaka* (2008) i izabranih no-
vinskih tekstova *Događaj godine* (2010). Priče Rado-
slava Petkovića nalaze se u više antologija objavljene
u zemlji i inostranstvu. Prevodio je sa engleskog
knjige Defoa, Čestertona, Stivenzona i Tolkina. Dela
su mu prevedena na francuski, grčki, mađarski, en-
gleski, nemački, ruski, italijanski, slovački i bugarski
jezik. Bio je sekretar *Zadužbine Ive Andrića* od 1988.
do 1994, direktor *Zavoda za udžbenike* od 2001. do
2004. Trenutno je zamenik *pokrajinskog sekretara*
za kulturu AP Vojvodine. Živi i radi u Novom Sadu.

Goran Petrović (1961, Kraljevo), radi kao glavni
i odgovorni urednik književnog časopisa „Povelja“
i izdavačke delatnosti Narodne biblioteke „Stefan
Prvovenčani“. Objavio je knjigu kratke proze *Saveti*
za lakši život (1989), roman *Atlas opisan nebom* (1993),
zbirku priča *Ostrvo i okolne priče* (1996), roman *Opsa-
da crkve Svetog Spasa* (1997), roman *Sitničarica*, „*Kod*
srećne ruke“ (2000), zbirku pripovedaka *Bližnji* (2002),
knjigu izabrane kratke proze *Sve što znam o vremenu*
(2003), dramski tekst *Skela* (2004), zbirku pripoveda-
ka *Razlike* (2006), knjigu zapisa *Pretraživač* (2007), no-
velu *Ispod tavanice koja se ljuspa*. Petrovićevi romani
i knjige izabranih priča objavljivani su u prevodu
na francuski, ruski, španski, italijanski, bugarski, poljski,
slovenački, ukrajinski i makedonski jezik. Dobitnik
je više književnih nagrada i priznanja, između
ostalih i NIN-ove nagrade. Živi u Beogradu.

Mirjana Petrović (1976, Talin, Estonija), diplomira-
la je i masterirala na Odseku za ruski jezik i knji-
ževnost Filozofskog fakulteta u Beogradu, gde je tre-
nutno na doktorskim studijama. Prevodi sa ruskog
jezika. Objavila je zbirku poezije *Palimpsest* (2007).
Živi u Beogradu

Zdravko Petrović (1981, Bečeje), diplomirao je i
magistirao na Odseku za srpsku književnost i jezik
Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavio je stu-
diju *Kreativni haos*, „*Burleske gospodina Peruna boga*
groma“ (2011). Živi u Bečeju.

Ivan Radenković (1977, Bor), završio je osnovne
i master studije filozofije na Filozofskom fakultetu
u Novom Sadu. Član je kluba studenata i student-
kinja filozofi je „Gerusija“. Bio je učesnik perfor-

mersko-poetskog programa *LILITiranje* (izvođenje
poezije pesnikinja). Pesme su mu objavljene u
zborniku poezije *Nešto je u igri*. Objavljuje po peri-
odici. Bavi se muzikom i multimedijom. Živi u No-
vom Sadu.

Andrej Sen-Senjkov (Андрей Валерьевич Сен-
Сеньков, 1968, Dušanbe, Tadžikistan), ruski pesnik,
pisac, fotograf. Autor je sledećih knjiga: *Derevice*
na sklone slезы (1995), *Живопись молозивом*
(1996), *Тайная жизнь игрушечного пианино* (1997),
Танец с женщиной, которая немного выше (2001),
Дырочки сопротивляются (2006), *Заостренный*
баскетбольный мяч (2006), *Слэш* (2008), *ZZAJ*
(2009), *Бог, страдающий астифилеией* (2010).
Dela su mu prevedena na italijanski, engleski, fran-
cuski, nemački, holandski, estonski, albanski, ukra-
jinski i srpski jezik. Dobitnik je prve nagrade *Вмо-
рого Тургеневского фестиваля* (2006). Na ruski
jezik prevodio dela sa engleskog i srpskog jezika.
Autor je velikog broja fotografija, ciklusa fotografi-
ja, kao i vizualnih projekata. Vizualne projekte ob-
javljivao je u svim većim almanasima i časopisima
u Rusiji i inostranstvu. Od 2001. godine živi i radi u
Moskvi.

Ivana Simić Bodrožić (1982, Vukovar), apsolv-
ventkinja studija filozofije i kroatistike. Zbirku poe-
zije *Prvi korak u tamu* objavljuje 2005. godine za
koju biva nagrađena na *Goranovom proleću* na-
gradom „Goran“ za mlade pjesnike. Za istu zbirku
dobija i nagradu Matice Hrvatske, *Kvirin*, za naj-
boljeg pesnika do 35 godina. Poeziju objavljuje u
raznim književnim časopisima, te biva uvrštena u
antologiju savremene hrvatske poezije *Utjeha ka-
osa* Miroslava Mićanovića, kao najmlađa autorka.
Pesme su joj prevedene na razne evropske jezike,
a uskoro izlazi prevod celovite zbirke na španskom
jeziku. Roman *Hotel Zagorje* izlazi 2010, za koji biva
nagrađena nagradama „Josip i Ivan Kozarac“, „Ko-
čićevo pero“ i „Kiklop“. Živi u Zagrebu.

Ivana Stoickov (Beograd, 1978), prevodilac, za-
vršila studije na Grupi za bugarski jezik i književnost
u Beogradu. Magistrirala je na Sofijskom univerzite-
tu „Sv. Kliment Ohridski“ radom „Kritika prevoda
Prirodnog romana Georgi Gospodinova na srpski je-
zik“. Osim niza prevoda različite vrste, radila je na
kolektivnom prevodenju knjiga priča Bojana Blička-
va *Slatko ništa* (2003) i Nikolaja Tabakova *Crtni po-
vodi* (2004). Radi kao asistent na „Jugozapadnom
univerzitetu Ivan Rilski“ u Blagoevgradu.

Vladimir Stojnić (1980, Beograd), diplomirao je na Pravnom fakultetu u Beogradu. Poeziju, kratke priče i književne prikaze objavljivao je u brojnim domaćim književnim časopisima, dnevnim listovima i zbornicima. Pesme su mu prevedene na poljski i francuski jezik. Dobitnik je nagrade „Mladi Dis“ za najbolji neobjavljeni pesnički rukopis u 2008. godini. Objavio je zbirke pesama *Vreme se završilo* (2008) i *Fotoalbum* (2010). Prevodi poeziju sa engleskog jezika i uređuje elektronski časopis za savremenu poeziju *Agon*. Živi u Zemunu.

Predrag Šaponja (1972, Novi Sad), diplomirao je engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Preveo je knjige Doris Lesing, Alis Manro, Ajris Merdok, Luiz Velš, Mišela Fejbera... Dobitnik je nagrade Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2007). Živi u Novom Sadu.

Ala Tatarenko (*Анна Татари́нко*, 1962, Mogiliv-Podiljskij, Ukrajina) slavista, istoričar književnosti, prevodilac, književni kritičar. Docent katedre za slavistiku Univerziteta „Ivan Franko“ u Lavovu (Ukrajina). Prevela na ukrajinski *Enciklopediju mrtvih*, *Grobnicu za Borisa Davidoviča*, *Lautu i ožijke* D. Kiša, *Novi Jerusalim* B. Pekića, *Zvezdani plašt* M. Pavića, brojna prozna i pesnička dela savremenih srpskih pisaca. Priredila je antologiju savremene srpske pripovetke *Neodoljivi Eros Priče*. Prevodi na srpski prozu i poeziju ukrajinskih književnika. Autor knjiga *Mesto susreta: ogledi o srpskoj književnosti* (2008), *U začaranom trouglu: Crnjanski, Kiš, Pekić: eseji i studije* (2008), više književnoistorijskih radova, književnokritičkih tekstova i eseja na srpskom i ukrajinskom jeziku.

D. M. Tomas (*Donald Michael Thomas*, 1935, Redrut, Kornvol, Velika Britanija), britanski romanopisac, pesnik i prevodilac. Diplomirao je engleski na Oksfordu. Objavio je 12 romana, među kojima i *Beli hotel* (1981), koji je postao savremena klasika, a preveden je na 25 jezika. Takođe je objavio veoma cenjene prevode ruske poezije, memoare i biografiju *Aleksandar Solženjicin: stoleće u njegovom životu*, za koju je dobio Orvelovu nagradu.

Stevan Tontić (1946, Grdanovci kod Sanskog Mosta), pesnik, prozaist, esejist, urednik, antologičar, prevodilac sa nemačkog. Diplomirao je filozofiju sa sociologijom na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Objavio je sledeće knjige: zbirke poezije – *Nauka o duši* i *druge vesele priče* (1970), *Tajna prepiska* (1976),

Naše gore vuk (1976), *Hulim i posvećujem* (1977), *Crna je mati nedelja* (1983), *Prug* (1986), *Ring* (1987), *Sarajevski rukopis* (1993, drugo dopunjeno izdanje 1998), *Blagoslov izgnanstva* (2001), *Sveto i proketo* (2009) i nekoliko knjiga izbora: proza – *Tvoje srce, zeko* (1998). Priredio je nekoliko antologija. Poezija mu je prevedena na više stranih jezika. Dobitnik je „Šantićeve nagrade“, „Šestoaprilске nagrade grada Sarajeva“, „Zmajevе nagrade“, nagrade „Milan Rakić“, nagrade „Miroslav Antić“, nagrade „Horst Bienek“ za podršku lirike Bavarske akademije lepih umetnosti (*Horst-Bienek-Foerderpreis der Bayerischen Akademie der Schoenen Kuenste*), i nagrade grada Hajdelberga „Književnost u egzilu“ (*Literatur im Exil*). Živi u Sarajevu.

Dragan Velikić (1953, Beograd), odrastao je u Puli gde je završio gimnaziju. Diplomirao je opštu književnost sa teorijom književnosti na beogradskom Filološkom fakultetu. Od 1994. do 1999. godine bio je urednik izdavačke delatnosti Radija B 92. Pisao je kolumne za „NIN“, „Vreme“, „Danas“ i „Reporter“. U periodu od 1999. do 2002. godine boravio je u Budimpešti, Beču, Minhenu, Bremenu i Berlinu. Od juna 2005. do novembra 2009. godine bio je ambasador Republike Srbije u Austriji. Romani: *Via Pula* (1988 – Nagrada Miloš Crnjanski), *Astragan* (1991), *Hamsin 51* (1993), *Severni zid* (1995 – stipendija *Fonda Borislav Pekić*), *Danteov trg* (1997) *Slučaj Bremen* (2001), *Dosije Domaševski* (2003), *Ruski prozor* (2007 – NIN-ova nagrada za najbolji roman godine, Nagrada „Meša Selimović“ za najbolju knjigu godine). Knjige priča: *Pogrešan pokret* (1983), *Staklena bašta* (1985) i *Beograd i druge priče* (2009). Knjige eseja: *YU-tlantida* (1993), *Deponija* (1994), *Stanje stvari* (1998), *Pseća pošta* (2006) i *O piscima i gradovima* (2010). Knjiga izabranih intervjua: 39,5 (2010). Knjige su mu prevedene na petnaest evropskih jezika. Zastupljen je u domaćim i inostranim antologijama. Dobitnik je Srednjoevropske nagrade za 2008. godinu koju dodeljuje Institut za Podunavlje i Srednju Evropu iz Beča. Živi u Beogradu kao slobodni književnik.

Arpad Vicko (1950, Novi Sad), studirao je srpsko-hrvatski jezik i jugoslovensku književnost. Novinarsku karijeru započeo je u novosadskom „Inđexu“, bio osnivač časopisa „Stražilovo“, a pisao je i „Polja“, „Stav“, „Našu borbu“. Od 1979. godine radi u mađarskoj redakciji Radio Novog Sada kao urednik emisija za književnost i kulturu. Objavio je preko 50

samostalnih prevoda, mahom dela mađarskih savremenika – Đ. Konrada, L. Vegela, O. Tolnaja, I. Erkenja, I. Erešija, P. Esterhajza, I. Kertesa, P. Bendera, F. Dezea... Autor je antologije poezije vojvodanskih Mađara *Januarski čilibar* (1974) i dobitnik nagrada za prevodilaštvo „Bazsalikum“, „Milán Füst“, „Miloš N. Đurić“, te nagrade Društva književnika Vojvodine i Iskre kulture. Živi u Novom Sadu.

Srdan Vidrić (1987, Zrenjanin), diplomirao je Odseku za srpsku književnost i jezik Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde je trenutno pohađa master studije.

Vule Žurić (1969, Sarajevo), do sada je objavio knjige priča: *Umri muški* (1991), *Dvije godine samoće*

(1995), *U krevetu sa Madonom* (1998), *Valceri i snošaji* (2001), *Mulijin muž* (2003) i *Katenačo* (2011); romane: *Blagi dani zatim prođu* (2001), *Rinfuz* (2003), *Tigrero* (2005), *Crne čurke i druga knjiga crnih čurki* (2006), *Mrtve brave* (2008), *Narodnjakova smrt* (2009) i *Nedelja pacova* (2010). Autor je radio drama *Omča od hartije*, posvećene životu i smrti Bore Stankovića, *Čovek bez peripetija*, posvećene Milanu Rakiću, i *Ostrvo Uskoković*, posvećene Milutinu Uskokoviću. Drame su u produkciji Dramskog programa Radio Beograda emitovane na radio-talasima Javnog servisa. Žurićeve priče prevedene su na nemački, engleski, portugalski, španski, grčki, italijanski, na kome je 2003. objavljen izbor njegovih priča pod naslovom *Strassera a mezzogiorno* (*Večeras u podne*, Edizioni Tagete), slovenački i poljski. Živi u Pančevu.